Влада–Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 149 (1899) ♦ Четвер, 6 серпня 1998 року ♦ Ціна договірна

Дихайте глибше, поки промисловість лежить

Протягом січня—червня 2,1 млн. тонн шкідливих речовин викинуто в атмосферу стаціонарними джерелами забруднення. На 9% менше, ніж за аналогічний період минулого року.

Водночас зросла кількість викидів в атмосферу шкідливих речовин у Криму, Харківській, Вінницькій, Полтавській, Київській, Івано-Франківській, Хмельницькій областях. Дві третини (1,5 млн. тонн) викидів припадає на Донецьку, Дніпропетровську та Луганську області.

У забрудненні повітряного простору «лідирують» хіміки і нафтохіміки — тут «приріст» становив 15,6%, підприємства концерну «Укрцемент» — 4,7%, Мінтрансу — 4,2%.

88,6% загального обсягу шкідливих речовин — на совісті підприємств енергетичної, вугільної, металургійної і нафтогазової промисловості.

Куди поспішає український прем'єр?

«Голос України» вчора повідомляв про зустріч першого заступника Голови Верховної Ради Адама Мартинюка з Прем'єр-міністром Молдови Іоном Чубуком, що перебував у Києві з робочим візитом. Уточнимо: метою розмови був не взаємний обмін компліментами і подяками «за розуміння проблем української діаспори» з однієї сторони і «за виважену позицію щодо територіальної цілісності Молдови» — з другої. Адже під час позавчорашніх україно-молдовських міжурядових переговорів досягнуто домовленостей, які, очевидно, будуть неоднозначно сприйняті в Україні. Отож прем'єр Молдови заздалегідь просив сприяння в ратифікації майбутніх документів Верховною Радою.

Вже нині зрозуміло, що проблеми можуть виникнути насамперед щодо майбутнього україно-молдовського договору про держкордон. У Києві молдаванам пообіцяли, що початкову південну точку буде визначено так, щоб Кишинів зміг завершити будівництво нафтотерміналу в гирлі Прута, поблизу селища Джурджулешти.

(Закінчення на 4-й стор.).

Тремтіть, екстремісти!

Уперше на території нашої країни відбуваються україно-американські навчання «Гвардійське партнерство-98». Бійці вивчають дії підрозділів спеціального призначення за надзвичайних умов, а також відпрацьовують проведення операцій із знешкодження екстремістських угруповань, повідомляє ІТАР-ТАКС. Навчання пройдуть у три етапи. Окрім спеціальних операцій, передбачено виконати вправи з бойової стрільби.

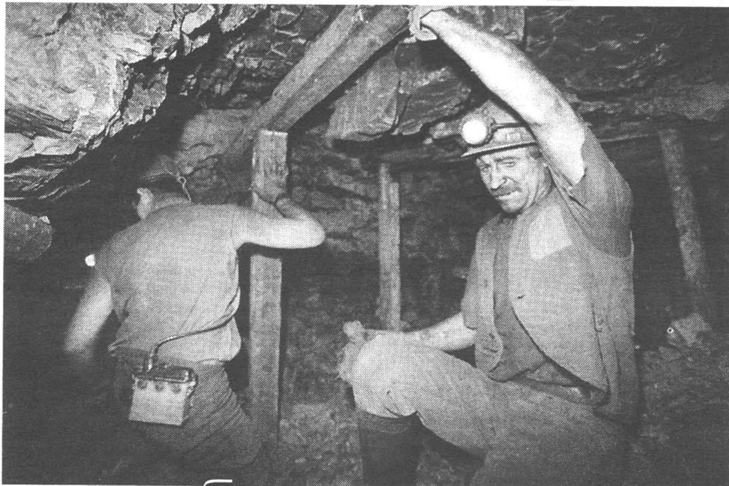
Врожай-98

Виростити хліб непросто, зберегти ще важче

Жнива у розпалі. Поки що на полях Кіровоградщини обійшлося без пожеж. Відсутність вибриків червоного півня пояснюється дощами, на які липень не поскупився. Але ще свіжі в пам'яті випадки кількарічної давності, коли через недотримання правил пожежної безпеки у КСП імені Суворова Бобринецького району згоріло 35 гектарів стиглої пшениці, а в селі Михайлівці Олександрівського — 100 тонн скиртованої соломи... До того ж, рейдові перевірки показали, що турбуватися є чого. Особливо в Новоукраїнському районі. Тут —більше тридцяти господарств. Силами однієї частини державної пожежної охорони охопити їх неможливо. А пожежно-сторожова охорона КСП не витримує ніякої критики.

(Закінчення на 2-й стор.).

КРУТІ ПЛАСТИ

Шахтарська праця ніколи не була легкою. Колись гірники за тяжкі умови праці отримували відносно високу зарплату. Часи змінилися. Держава відмовляється від «вугілля за будь-яку ціну». Закриваються збиткові шахти і розрізи. Галузь звільняється від підрозділів, не пов'язаних з видобутком «чорного золота». Соціальна сфера передається до комунальної власності...

(Закінчення на 8-й стор.).

потребують крутих заходів

Конкурс листа

Перемогли — отримайте!

Підбито підсумки конкурсу «Лист на першу сторінку» за липень ц. р.

Першою премією (100 гривень) відзначено листа **Миколи Гмирі** («ГУ» за 29.07).

Другу премію (75 гривень) присуджено **Миколі Кудрі** («ГУ» за 4.07).

Третю премію (50 гривень) отримає **Григорій Оберемко** («ГУ» за 8.07).

Вітаємо переможців і дякуємо всім дописувачам за увагу до газети!

Конкурс триває.

Просимо кореспондентів повідомляти в листах паспортні дані та особисті ідентифікаційні номери.

Шановні читачі!

Голос України **Тиждень**

Звертаємо вашу увагу на те, що газета «Голос України — Тиждень», починаючи з 7 серпня 1998 р., розповсюджуватиметься в роздріб у мережі реалізації газети «Киевские ведомости».

У найближчому номері газети «Голос України — Тиждень» вміщено:

— п'ять найпоширеніших програм телебачення;

— на окремій вкладці — все про дорожній рух («Конвенція про дорожній рух», Закон України «Про дорожній рух»);

— іншу цікаву інформацію на різноманітні теми.

Передплатний індекс: 40342

❍ **У серпні на 30% і до кінця року повністю погасити недоїмку з платежів до Пенсійного фонду доручив Кабмін підвідомчим установам.**

❍ **Більш як удвічі підвищено ставки акцизного збору на лікеро-горілчані вироби і в 1,5 раза — на сигарети з фільтром.**

❍ **Через перегрівання рейок 13 порожніх вантажних вагонів зійшли з колії і перекинулися в с. Явкине Миколаївської області.**

P. S.

Врожай-98

Виростити хліб непросто, зберегти — ще важче

(Початок на 1-й стор.).

— Із 17 пожежних автомобілів лишилося п'ять, —розповідає начальник ДПО району В. Миронюк, — і, як показав огляд, жоден не готовий до гасіння пожеж. Машини можуть лише пересуватися, а подати воду —питання проблематичне...

Не ліпші справи і на полях. У КСП «Україна», в агрофірмі імені Гіталова необкошені хлібні масиви не рідкість. Пожежні щити на зернотоках, у тракторних бригадах та автогаражах розукомплектовані. Вогнегасників тут не бачили так давно, що навіть забули, як ними користуватися.

Мало втішного і в інших районах... Рейдовий автомобіль зупинився на шляху поблизу Устинівки. З одного боку —поля КСП «Більшовик», з другого — імені Дзержинського. Різниця — вражаюча. Поля «Більшовика» так заросли бур'яном, що й пшениці не видно.

— Не знаю, як випускати техніку на збирання врожаю, — скаржиться начальник державної пожежної охорони Устинівського району В. Малюта. — Лише цього року в господарстві помінялося кілька голів. Техніка, звісно, не готова. Немає ні іскрогасників, ні вогнегасників... Із сільрадою навіть зв'язатися неможливо — за несплату відключили телефони...

Поруч жниває КСП імені Дзержинського. Кілька комбайнів збирають валки гороху. Як і годиться, стоїть пожежний автомобіль, неподалік цистерна з водою. Під'їхав трактор з плугом. І голова КСП Андрій Павлюк на місці. Провели інструктаж серед комбайнерів. Усе знають, відповідають добре. Присікатися ні до чого. Аж ось... водій пожежного автомобіля запалює цигарку, кілька разів затягнувся і, навіть не загасивши, кидає просто посеред поля...

Начальник УДПО УМВС України в Кіровоградській області Олександр Адамович пригадав, як у КСП «Родіна» Долинського району позаминулого року через відсутність на тракторі іскрогасника за димом пішло 38 гектарів озимої пшениці: погасили пожежу, склали відповідні документи, нарахували збитки і... розійшлися. А так не має бути. Потрібно провести розслідування, обнародувати причину, назвати винуватців. Бо усе сприймається як випадковість. Бухгалтерія тоді зробила підрахунки за такими розцінками, що нібито і збитки незначні, і начебто (на папері) все гаразд. Якби лічили за реальними ринковими цінами, та з винуватця пожежі кілька років вираховували збитки, то до питань пожежної безпеки ставлення було б набагато серйозніше...

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Гіркі констатації солодкого ринку

За шість місяців Україна експортувала 30,7 тис. тонн цукру — на 12,1 млн. доларів. Обсяг вивезеного вітчизняного стратегічного продукту порівняно з аналогічним торішнім показником скоротився більш як у 15(!) разів. Неконкурентоспроможність на зовнішньому ринку фахівці пояснюють високими експортними цінами на солодкий пісок — 400—450 доларів за тонну. Підніжку підставила і сусідня Росія, яка досі не почала забирати передбачені двосторонньою домовленістю 600 тисяч тонн українського бурякового цукру.

В адміністрації — також

В усі часи скорочення апарату керівники використовували як надійний спосіб розправи з інакомислячими. Модель проста: спочатку скорочують небажаних у даній установі, а потім беруть на їх місце зручних та слухняних.

Саме в такий спосіб в адміністрації Президента вирішили позбутися наймолодшого в Україні доктора політичних наук, автора 10 книг Валерія Бебика (СДПУ(о) і кандидатів наук Сергія Власова та Сергія Середи (ВПТ), які не вписуються в стратегію майбутніх президентських перегонів, позаяк не є членами пропрезидентських партій. За умов наявності відповідних вакансій в апараті адміністрації, усупереч законодавству, їх скоротили лише за те, що вони посміли балотуватися до Верховної Ради без згоди начальства.

Сподіваємося, виборці Києва, які прийдуть до виборчих дільниць 16 серпня, візьмуть цей факт до уваги і доведуть до відома ретивих адміністраторів: балотування до національного парламенту не обов'язково узгоджувати з будь-якою особою.

Свої цінні папери Молдова хоче друкувати в Україні

— Добросусідські відносини між нашими державами перевірено часом та різними обставинами, — підкреслив Прем'єр-міністр Молдови Іон Чубук, відповідаючи журналістам на запитання про мету відвідання банкнотної фабрики та Монетного двору у Києві. — У нашого ділового партнерства також глибоке коріння,— вів далі він. У Молдові проживають понад 600 тисяч українців, це 14% усього населення.

Таким чином Іон Чубук дав зрозуміти, що намір розмістити саме в Україні доволі вигідне замовлення — більш ніж побажання.

На правах гостинного господаря коротку екскурсію цехами, де виготовляються банкноти й монети, провів для високого молдовського гостя сам голова Національного банку України Віктор Ющенко. Коментувати події він не став. Мабуть, щоб не «наврочити» результат. Але взаємний підвищений настрій відчувався. Гість не приховував своїх вражень від побаченого і зазначав, що таке підприємство — справді знак справжнього суверенітету.

Україна перша серед країн СНД відкрила свою банкнотну фабрику та Монетний двір, тут було встановлено новітнє експериментальне обладнання європейського рівня, з якістю роботи якого встигло ознайомитися чимало урядових делегацій. А от Молдова, схоже, матиме вже предметну розмову.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

На знімку: Прем'єр-міністр Молдови Іон Чубук (у центрі) та голова Національного банку Украї Віктор Ющенко (пра руч).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

НІ УМУ, НІ СЕРЦЮ

Як тлумачать словники, брифінг — коротка, менш офіційна прес-конференція, яку проводять представники державних органів, а також міжнародних організацій в основному для інформування журналістів про якісь важливі події; після брифінгу звичайно журналістам не надають часу для запитань і відповідей.

В адміністрації Президента цю форму дещо вдосконалили і на своїх брифінгах не тільки дають журналістам час для запитань, а й активно до цього запрошують. Отже, подобається організаторам це англійське слово, що звичайну пресконференцію вони називають брифінгом. Звучить.

Учора в адміністрації Президента відбувався брифінг, під час якого перед журналістами виступили керівник управління економічної та соціальної політики адміністрації Президента Євген Григоренко та заступник голови Фонду держмайна України Світлана Лєдомська.

Більшість, звичайно, чекала подробиць з секвестрування бюджету 1998 р., про який дещо утаємничено вже повідомляли окремі ЗМІ та трохи підняв завісу по УТ-1 міністр фінансів Ігор Мітюков.

Однак Євген Григоренко почав розповідати журналістам про те, що вони давно знають і про що під різними ракурсами та акцентами повідомляли читачів і глядачів. Зокрема, Євген Григоренко «одкрив», що Президент видав 41 указ на покращення соціально-економічного життя в Україні, 15 з яких уже повинні діяти, і тільки два відхилено Верховною Радою.

Промовець загострив увагу працівників мас-медіа на тому, що монетарна політика випереджає політику інституціональних реформ в економіці і що ці «ножиці» треба якось звести докупи, на що й спрямовано укази Президента.

Що стосується очікуваного указу Президента про бюджет 1998 року, то його проект готовий, пройшов апробацію в управлінні економічної та соціальної політики адміністрації Президента і рекомендується йому на підпис. Якщо Президент нічого такого у ньому не знайде, то указ буде підписано через день-два. Розкрити напрацювання указу для журналістів пан Григоренко вважав зайвим і у своєму повідомленні, і у відповідях на запитання журналістів, хоча, нагадаємо, що міністр фінансів Ігор Мітюков уже оприлюднив основні параметри скорочення видатків проекту бюджету 1998 року. Тож чи то Євген Григоренко не знав цього, чи то не був готовий до брифінгу.

Ще більше «зацікавила» журналістів Світлана Лєдомська, заявивши, що свою історичну місію сертифікатна приватизація виконала (!). Було швидко щось приватизовано і так само швидко розпорошено кошти. Однак Україна і далі перебуває в процесі масової приватизації, і за серпень-вересень необхідно буде приватизувати близько 8 тисяч середніх і великих підп[р]иємств. Для цього розробляються дедалі нові й нові нормативні акти приватизації. Оце й уся інформація.

Дещо пожвавило атмосферу бр[и]фінгу запитання до головуючо[го] заступника керівника прес-служби Президента Андрія Чирви: чи завжди в адміністрації Президента брифінги проводяться російською мовою? На що Андрій Чирва відповів: не завжди. Однак журналісти подали таку пропозицію: коли промовці з державних органів не знають української мови, то на такі брифінги варто запрошувати перекладачів. Цю гірку іронію відчули всі. І, мабуть, кожен у душі поділяв її. Та чи не краще було б у таких випадках нам усім, ратаям пера і мікрофона, вставати і йти з брифінгів, які нічого не дають ні уму, ні серцю.

Анатолій КАРАСЕНКО.

ЯКЩО ТИ В ОПОЗИЦІЇ...

Після парламентських виборів в Україні змінилося більш як 50% представників обласних держадміністрацій і близько 29% голів районних.

З початку цього року замінено 267 перших керівників центральних органів влади та місцевих адміністрацій.

Звільнено з посад 144 голови обласних адміністрацій і Севастополя.

За цей самий період змінилося 56 заступників голів облдержадміністрацій (близько 29%). Тепер, після відповідного рішення Конституційного суду, до відання Президента не належить призначення заступників голів держадміністрацій.

Із 506 керівників районного рівня Президент звільнив з посад 146, із них 9 — до виборів.

Оскільки найчастіше причиною звільнення називають «перехід на іншу роботу», будуються різні версії з приводу такого значного числа звільнень. Агентству «Інтерфакс-Україна» коментує ситуацію керівник управління організаційної роботи та кадрової політики адміністрації Президента Олександр ЯКОВЕНКО, який обійняв цю посаду 9 червня нинішнього року:

— Багато засобів масової інформації підносять це як розправу Президента з неугодними головами держадміністрацій, які начебто програли вибори. Я висловлю свою особисту точку зору. Я не є членом НДП, але все-таки вважаю, що НДП вибори не програла.

Щодо нашої теми, то майже половину із замінених Президентом голів держадміністрацій було обрано до рад, у тому числі частину — народними депутатами України.

Саме по собі це явище дуже добре.

Це означає, що люди виявили довіру тим, кого призначив Президент. Ми попали в точку, визначивши в тому чи тому районі людину, котрій, як показують вибори, довіряють люди.

Із половини тих, хто залишився, майже 70 відсотків слід було замінити раніше, ще до виборів.

Але були й рішення, пов'язані з програшем на виборах, щоправда, не в такій постановці, як це подається в пресі. Йдеться про цілком ненормальне явище, коли голова держадміністрації, який перебуває на державній службі і має проводити державну політику, політику Президента у своєму районі, натомість або відмовчується, або закликає до опозиційної боротьби, а в деяких випадках — на щастя, їх не дуже багато —просто до скинення Президента. Чи може Президент миритися й працювати з такими людьми?

— Скільки було таких керівників із числа звільнених?

— З десяток, не менше, набереться. А тих, хто мовчки бойкотував позицію Президента, більше. Якщо підсумовувати ситуацію, видно: ніякої розправи з кадрами, і тим паче щоб помститися за провал на виборах, не було.

— У квітні Президент заявляв про намір поміняти 90 відсотків керівників на місцях. При цьому він наполягав на тому, що голови держадміністрацій мають визначитися зі своєю партійністю...

— Гадаю, це правильна вимога. Треба знати, які політичні симпатії у того чи того губернатора, керівника.

Хто є хто: представляємо голів комітетів ВР

НЕ ВТРАЧАЙТЕ РОЗУМУ!

Або Як зупинити дешевий спродаж науковців за кордон

У ПАЛАТІ представників конгресу США структури, аналогічні українським парламентським комітетам з оборони, науки, освіти, вважаються найвпливовішими. А в нас в одній телепередачі сказали, що фракції НДП дісталися два «непрестижні» комітети: з питань охорони здоров'я, материнства та дитинства і науки та освіти. Однак керівник наукового комітету Володимир Семиноженко не вважає його «непрестижним».

— Чому, на ваш погляд, суспільство та політики так ставляться до науки?

— На жаль, дуже часто статті держбюджету про науково-технічний розвиток прирівнюють до соціальних витрат. Це свідчить про численні помилки у курсі України як науково-технічної держави. Я розглядаю науку поіншому: це інвестування держави. Однак як колишній міністр у справах науки та технологій скажу: програми Міннауки в другому кварталі фінансувалися на 20%, кошти йшли лише на виплату заробітної плати. Хоча багато чинних законів стверджують, що науково-технічна сфера й освіта — нібито пріоритетні в державі, однак забезпечення цієї тези не бачу. 1997 року науково-технічна сфера фінансувалася за залишковим принципом, нижче навіть за культуру. Тому моя мета в законодавчій роботі — забезпечити прийняття законів, які виконуватимуться. Передусім закону про загальну середню освіту, нової редакції закону про науку, законів про інноваційну діяльність, про інтелектуальну власність, які вже пройшли перше читання. На засіданні комітету також заслухаємо питання про хід вступних іспитів, пропорції платного і безплатного навчання, виконання держзамовлення тощо. Це нині турбує багатьох депутатів. Ознайомлюватимемося із проблемами вузів під час вступних іспитів, щоб потім урахувати цей досвід при розробці проектів законів у комітеті.

Дещо на рівні законодавства уже зроблено: скажімо, знято ПДВ з науки, що означає збільшення державних інвестицій в науково-технічну сферу на 20%. І це досягнення з ініціативи міністерства за підтримки парламенту.

— Чому ви поміняли міністерське крісло на депутатське? Не були впевнені, що залишитеся на посаді міністра, чи тому, що розробляти закони легше, ніж їх виконувати?

— Ніякої небезпеки в тому, що мене відправлять у відставку, не було. Після виборів Прем'єр-міністр кілька разів пропонував зважити і залишитися міністром. Я пішов у депутати не в опозицію до уряду чи для самозахисту. Розглядаю це як розширення можливостей для праці у своїй сфері. Я залишив певний плацдарм у напрямі впливу на виконавчу владу, але розширив його в бік законодавчої влади. На жаль, досі ще немає закону про Кабінет міністрів, який визначав би рамки сумісництва у виконавчій і законодавчій владі. На мою думку, невдовзі буде зініційовано створення коаліційного уряду з представників фракцій, і проблема сумісництва вирішиться позитивно. Щоб під час виконання міністерських повноважень міністр залишався депутатом, мав право на присутність, виступ, роботу в комітеті, фракції тощо, але не мав права голосу.

— Що ви розумієте під розширенням можливостей?

— Уже два роки працюю в Раді з питань науки і науково-технічної політики при Президентові України, з 1998 року — її голова. Ця установа окреслює структуру державного управління в галузі науки і технологій. Завдяки рішенню цієї ради з'явилося і Міннауки. Водночас, ставши депутатом, отримав можливість формувати законодавчу політику, посилювати захист і розвиток наукової сфери. Повторюю: я не лише не відсторонюю себе від виконавчої влади, а й братиму активну участь у засіданнях Кабінету міністрів. Моїми соратниками залишаються члени колегії та вищої експертної ради Міннауки, інші міністри, відповідальні за наукову сферу. Хибна думка, що різні гілки влади мають бути в опозиції одна до одної. Роботу ВР повинні характеризувати не опозиційність чи лояльність, а саме союзницькі дії з усіма гілками влади.

— Після проблеми фінансування науки, мабуть, найболючіша — проблема відпливу умів. Що, на ваш погляд, можна зробити, щоб усе-таки зупинити дешевий спродаж наших науковців за кордон?

— Лиш одне: ставитися до науки та освіти як до найвищого престижу та основного ресурсу держави. На жаль, нині це розуміють дуже абстрактно. Якщо думатимемо тільки про виплату зарплат і пенсій, у державі ніколи не буде грошей. Треба дбати передусім про бюджет створення й інвестувати найбільш пріоритетні наукові сфери, школи, де народжується високотехнологічна продукція. Це повинно давати свої наслідки для бюджету, тоді з'явиться вже витратна частина, яка дозволить надавати соціальну допомогу. Тим часом усі іноземні інвестиції пішли, як правило, на вирішення соціальних проблем. Звісно, це важливо, але це обов'язок поточного бюджету. На іноземні залучення слід створювати нові виробництва, які потім дадуть економічне зростання.

— Якщо повернутися до соціального захисту тих же науковців, чи будете ініціювати підвищення зарплат і пенсій науковцям з ученим ступенем, професорам, котрі зараз отримують 49-59 гривень?

— Одним із основних розділів нового законопроекту про науку якраз і є соціальна та професійна справедливість. Це було основним каменем спотикання, через який дуже важко погоджували цей законопроект із міністерствами, відповідальними за соціальну політику та фінанси. Він уже пройшов через раду при Президентові, і Президент його підписав. Закон буде подано до Кабінету міністрів уже від Ради з питань науки. На жаль, процедура проходження у Кабміні дуже важка. Одне зауваження може перекреслити погодження, що тривало два-три місяці, і все починається спочатку. І триває роками.

— А чи займаєтеся нині науковими дослідженнями самі?

— За останні три роки у мене вийшло дві монографії. Здебільшого займався плануванням виробництв у галузі високих технологій — нових кристалів, штучного оптичного сапфіру, полімерних синтеляторів, що було продовженням моєї попередньої наукової роботи. Мені приємно, що я причетний до створення першого в Україні біотехнологічного центру, допомагаю розвиткові біомедицини, брав участь у створенні спектрометра.

— У вас самого була можливість поїхати працювати за кордон чи навіть емігрувати?

— Перші запрошення за кордон були ще 1987 року. Навіть пропонували роботу в організаційних органах Ради Європи. Протягом трьох років мав візу «Ейч-ван-бі» для науковців, з правом роботи і отримання зарплати. Однак скористався нею для підписання договорів про співпрацю українських учених із іноземними, представлення вітчизняних наукових досягнень, домовленостей з міжнародними фондами. До речі, за останні півтора року Міннауки залучило з міжнародних фондів 25 мільйонів доларів.

— У вас у житті часто були поразки?

— Безумовно, але політичного характеру. Здавалося, що рівень Міннауки у структурі Кабміну повинен бути набагато вищий. Що можна було зробити більш впливову структуру для координації Міннауки з іншими міністерствами та відомствами. Досі не згоден з тим, що ВАК України існує незалежно від Міннауки...

— А особистого?

— Не будував стратегічних політичних планів.

Інтерв'ю взяла Юліана ШЕВЧУК.

У номер

Злагода, та не вся

Керівники 11 кримських відділень політичних партій і 10 громадських організацій, в тому числі Федерація незалежних профспілок Криму, підписали декларацію «Злагода заради відродження Криму». У цьому документі висловлюється готовність до співпраці з Верховною Радою Криму і Радою міністрів автономії «у питаннях, що стосуються соціально-економічного стану і добробуту мешканців Криму».

Автори декларації бачать перспективу розвитку кримської автономії в поетапному розширенні її економічних прав. Проте слід сказати, що абсолютна більшість партійних організацій, які підтримали цей документ, — нечисленні і малопомітні в автономній республіці. Водночас відмовилися підписати декларацію впливові партії — «Союз» і кримське відділення Народного руху України.

Лічильники приживаються важко

Річну програму з установки у квартирах лічильників холодної води у першому півріччі виконано на 1,2% (за плану 751,7 тис. встановлено 9,2 тис. приладів), гарячої води — на 1,1% (відповідно 503 тис. і 5,3 тис.), терморегуляторів і розподільників — на 0,2% (1106 тис. і 2,5 тис.).

За даними Держкомстату, з 1996 до кінця першого півріччя 1998 року затверджене Кабміном п'ятирічне завдання з установки в житлових будинках лічильників холодної води виконано лише на 5%, гарячої — на 0,7%, теплової енергії — на 0,7%, регуляторів температури — на 0,2%.

Ранок обіцяє день, а дитина — людину

Багато-багато квітів, щирих поздоровлень та поцілунків від дружної сім'ї журналістів отримала Лобода Надія Луківна — головний редактор найстаршої всеукраїнської дитячої газети «Перемена». І є таки за що. Газета виходить уже понад 75 років, 25 з них її очолює Надія Луківна. За пропозицією Спілки журналістів України, указом Президента України її нагороджено орденом Княгині Ольги III ступеня.

У малому залі видавництва «Преса України» цю нагороду вручив голова Спілки журналістів України Юрій Лубченко. Надія Луківна сказала, що працювати з дітьми найважча і найвідповідальніша справа, бо ранок обіцяє день, а дитина — людину.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

ЧАС ПЕРЕМІН

Самоврядування

Третій сесії Запорізької міськради 23-го скликання довелося вирішувати два питання, які залишили їй у спадок депутати попереднього, 22-го скликання. Це проблема, яка тривалий час обговорюється на всіх рівнях, особливо у південно-східних індустріально розвинених областях: затвердження офіційного статусу російської мови нарівні з державною українською.

Кілька разів це питання виносили на розгляд сесій міськради, однак знімали ще до обговорення. І кожного разу перед початком такої сесії міськраду оточували пікетники.

Ось і цього разу питання було поставлено на обговорення, та першими почали це робити представники протилежних таборів, які двома акуратними шеренгами вишикувалися перед входом до міськради: ліворуч — представники лівих сил вимагали визнання російської мови як мови міжнаціонального спілкування, а праворуч — праві вимагали, навпаки, ширше запроваджувати українську мову. Плечем до плеча стояли люди, які тримали в руках плакати діаметрально протилежного змісту. І лише міліцейські кордони ділили пікетників навпіл.

Запорізькі народні обранці звернулися до колег у Верховну Раду з пропозицією внести зміни до законів України «Про мови в Українській РСР» та «Про місцеве самоврядування в Україні». У зверненні, зокрема, зазначається, що з введенням у дію закону про мови «в суспільстві почала запроваджуватися українська мова як державна, що створило перешкоди населенню, яке володіє російською мовою, в реалізації гарантованого Конституцією права на розвиток і використання російської мови».

Відповідні зміни запропоновано внести і до другої частини статті 11 цього закону, і до підпункту 50 першого пункту статті 26 Закону «Про місцеве самоврядування». Хоча депутати створили комісію, яка має ще раз розглянути всі нюанси такого рішення і тільки після цього відправити його до Києва. Важко сказати, чи знайде така редакція підтримку вищих ешелонів влади, чи ні, але важливо, що Запорізька міськрада шукає шляхи для розв'язання проблеми на вимогу виборців.

Подібна ситуація склалася і з реорганізацією системи управління містом. Щоправда, в цьому питанні новому складу міськради довелося підправляти своїх попередників. Вони за півроку до складання повноважень скасували в обласному центрі райдержадміністрації.

У підсумку, з невеликою різницею (33 голоси — «за», 22 — «проти» і 5 — «утрималися») сесія міськради визнала за доцільне відродити у місті районні ради. А оскільки за рішенням попередників вибори до районних рад у Запоріжжі не проводилися, це буде зроблено під час найближчих виборів (найвірогідніше, під час виборів Президента України наступного року).

Отже, загалом депутатський склад нової Запорізької міськради виявився дієздатнішим за попередників, уже на третій сесії розв'язавши дві проблеми, до яких ті дуже довго примірялися. Затверджено також нову систему організації управління в Запоріжжі. Протягом неповної години було сформовано склад міськвиконкому, до якого ввійшло 17 осіб — міський голова та його заступники, відповідальні працівники міськвиконкому та керівники низки провідних підприємств і навчальних закладів міста. На сесії було також розв'язано важливі проблеми забезпечення життєдіяльності міста.

Запорізькі депутати таки навіч доводять: настав час прийняття радикальних рішень.

Микола НОВОСПАСІВСЬКИЙ.

Запоріжжя.

Хроніка. Факти. Події

● *Вашингтон*

Причину знайдено

Санкції проти Іраку залишаться чинними доти, поки Багдад не виконає резолюцію Ради Безпеки ООН щодо ліквідації зброї масового ураження. Напередодні глава спецкомісії ООН з роззброєння Іраку Річард Батлер перервав візит до Багдада через гострі суперечності, що виникли під час переговорів з іракською стороною.

● *Копенгаген*

Усупереч зусиллям спільноти

Делі та Ісламабад мають прагнути врегулювати суперечки на основі діалогу, наголосили глави МЗС Данії і Франції. Франція закликає також уряди цих країн до переговорів з проблеми Кашміру, що стала «однією з причин» виникнення ядерної гонки в регіоні. «Ми постійно кажемо Індії та Пакистану, що свої проблеми безпеки вони не можуть розв'язувати на основі кроків, що йдуть урозріз з усіма сьогоднішніми зусиллями світової спільноти», — заявив Юбер Ведрін.

● *Сан-Хосе*

Не суньте носа!

Інтерпол звернувся до властей Коста-Ріки з проханням арештувати екс-міністра гірничорудної промисловості і енергетики Колумбії Альваро Лейву, який перебуває в країні. Керівник управління розвідки і безпеки Коста-Ріки Рохеліо Рамос заявив, що місцева поліція не арештовуватиме Лейву, бо, згідно з рішенням Конституційного суду Коста-Ріки, діяльність Інтерполу визнано в країні незаконною.

● *Париж*

Правда чи вигадка?

Максимум через три роки Східний Тимор стане незалежним, заявив один з лідерів руху опору на Тиморі, лауреат Нобелівської премії миру Жозе Рамос Хорта, який перебуває в еміграції у Парижі. Три роки тому він провіщав падіння Сухарто цього року. І не помилився. Нині Хорта впевнений, що через рік-два, максимум через три Східний Тимор здобуде свободу.

● *Бейрут*

За 20 років не зрушили й на третину

Із закликом до Ізраїлю виконати положення резолюції 425 Ради Безпеки ООН, що передбачає виведення ізраїльських військ із Південного Лівану, звернувся голова 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН Геннадій Удовенко, який перебуває у Лівані з офіційним візитом. З моменту прийняття документа минуло вже 20 років, але єврейська держава продовжує окупацію цієї території. «У завдання Генеральної Асамблеї і Ради Безпеки ООН входить контроль за виконанням власних рішень», — сказав він.

● *Бразилія*

Допоможемо, але по-мирному

Бразилія відмовилася направити бойові частини, які могли б увійти до складу озброєного контингенту міжнародних сил з підтримання миру в Гвінеї-Бісау. Міністр закордонних справ республіки Луїс Феліпі Лампрейа заявив, що Бразилія має намір зосередити увагу на наданні допомоги у відновленні у Гвінеї-Бісау зруйнованої інфраструктури, направити до цієї країни лікарів, фахівців зі зв'язку, організації пожежної служби і поліцейського патрулювання.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» і зарубіжних інформагентств.

Куди поспішає український прем'єр?

(Початок на 1-й стор.).

За словами українського прем'єра Валерія Пустовойтенка, за це Молдова передасть Україні ділянку дороги Одеса—Ізмаїл, яка нині «забігає» на молдовську територію. «Скільки ж можна вже з цим зволікати?» — так аргументував Пустовойтенко несподівану ініціативу українського уряду в інтерв'ю журналістам.

Аргумент, як для серйозного державного діяча, не вельми переконливий. А куди ж поділися численні аргументи «проти», які українські фахівці: дипломати, екологи, прикордонники, транспортники, — висували протягом останніх трьох років? Вони, нагадаю, такі: будівництво молдовського нафтотермінала призведе до втрати вантажопотоків сусіднім українським портом Рені; розміщення нафтових причалів вище по Дунаю від Рені загрожує забрудненням його акваторії, під загрозою опиняється й заповідник «Дунайські плавні», що в гирлі Дунаю; виникає небезпека для судноплавства по цій річці, адже в районі гирла Прута — крутий поворот, і будівництво тут гідротехнічних споруд ускладнить і без того непросту навігаційну ситуацію.

Словом, обмін може бути досить нерівний. Можливо, щоправда, є якісь додаткові фактори, що спонукали український уряд пристати на пропозицію Молдови про передачу їй шматка власної території під забудову порту-конкурента? Тоді вони мають бути дуже вагомими, бо ж отримання невеличкої ділянки дороги «для зручності українських громадян» — це несерйозно. Тим більше, що, згадаймо, Україна й Молдова ведуть мову про створення митного союзу, а це саме по собі повинно створити оту зручність, про яку так клопочеться наш уряд.

Врешті, заяву Валерія Пустовойтенка можна вважати попередньою, не зовсім вдалою пропозицією уряду до глави держави і парламенту. Адже схема підготовки подібних договорів така: двостороння комісія з делімітації кордону готує проект договору й уточнює лінію кордону на картах, потім документ візують міністри закордонних справ, після чого підписують президенти. Але, цілком слушно вважає молдовський прем'єр Іон Чубук, останнє слово буде за українським парламентом.

Адам Мартинюк запевнив співрозмовника, що при наявності вагомих аргументів «за» ратифікація угоди відбудеться. Можливо, вони й з'являться, адже процес делімітації україно-молдовського кордону триває.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Чи перетвориться Ізраїль на релігійну державу

ЩЕ КІЛЬКА РОКІВ тому ізраїльське суспільство було відносно згуртованим: зовнішня загроза об'єднувала всіх. «Усі» — то євреї-атеїсти, євреї, що виконують релігійні обряди, але ведуть світський спосіб життя, іудеї-традиціоналісти, ультраортодоксальні іудеї, прибічники іудаїзму модерністського спрямування... Внутрішньополітична проблема релігії загострилася лише в останні роки, коли небезпека війни зменшилася завдяки мирним угодам з палестинцями. Настав час внутрішніх розбірок.

Уряд Біньяміна Нетаньягу, який прийшов до влади два роки тому, має більшість голосів у кнесеті (парламенті) внаслідок підтримки невеликих релігійних партій. Тому для збереження парламентської більшості прем'єр-міністр змушений піти на поступки своїм партнерам по коаліції. Це призвело до серйозної зміни балансу сил у «релігійно-світському» протистоянні. Зокрема, пост міністра внутрішніх справ було віддано «релігійникові» Еліяху Суїсе.

Результати не забарилися. Недавно керівництво МВС виступило з директивою, згідно з якою більшість іммігрантів, що приїздять до Ізраїлю, зобов'язані пройти генетичний тест для підтвердження їх єврейського походження. До речі, одними з перших таку перевірку пройшли українські громадяни.

Акція МВС викликала різкі протести в країні і за кордоном. Міністерство звинуватили в расизмі. А ультрадокси, навпаки, були в захваті. Вони вважають, що останнім часом в Ізраїль переселяються не стільки євреї, скільки «гої» (неєвреї) — члени сімей євреїв або ті, хто купив «національність» ще в радянському паспорті.

Але генетичними тестами в боротьбі за чистоту раси ультрадокси не обмежилися. На шкоду національній індустрії туризму вони вимагають, щоб в усіх готелях суворо заборонили працювати в суботу. Може так статися, що незабаром туристи в Ізраїлі не зможуть цього дня ані повеселитися, ані пообідати в ресторані.

Наснага ультрадоксів інколи призводить до курйозів. Нещодавно навіть поліції довелося втрутитися, коли релігійні фанатики спробували призупинити археологічні розкопки в Єрусалимі. Ортодокси звинувачували археологів у тому, що ті бентежать останки давніх євреїв. З цього приводу був змушений навіть висловитися Головний рабинат. Згідно з його вердиктом, якщо знайдуть під час розкопок людські кістки і не можливо буде залишити їх на місці, останки слід перезаховати на цвинтарі.

Або інша пригода. Не надто строго одягнена дівчина прийшла здавати на водійські права. Екзаменатор —дуже віруюча людина — відмовився сідати з нею в одну машину. Згодом керівництво ізраїльської дорожної поліції ввело нове правило про те, щоб усі екзаменовані «пристойно» одягалися.

Те, що відбувається, глибоко бентежить світські кола, які дотримуються демократичних принципів. Вони вважають, що наступ ортодоксів загрожує єдності суспільства, а їх вірогідна перемога на виборах може перетворити країну на «іудейський Іран». Особливе незадоволення викликає те, що учні релігійних навчальних закладів звільнені від служби в армії, натомість молоді іммігранти зобов'язані мало не наступного дня після прибуття в Ізраїль йти служити. Причому часом — у небезпечні райони, такі, як Південний Ліван. Поки що парламент країни не прийняв законопроект про скасування пільг для ультрадоксів, який підтримує більшість ізраїльтян.

Проте до повної «іудизації» Ізраїлю за іранським зразком навряд дійде справа. У середовищі самих релігійників немає єдності. Наприклад, єрусалимський муніципалітет нещодавно навіть вирішив спорудити біля знаменитої Стіни плачу спеціальний поміст для прихильників традиційної і модерністської гілок іудаїзму.

Та й самі ультрадокси не монолітні. Багато хто з них, я пише відома ізраїльська газета «Гаарець», займаються «забороненими» справами: палять, п'ють, бешкетують, ходять у кіно, дивляться телевізор. Мало того, за даними місцевої преси, чимало проституток Єрусалима народилися в релігійних сім'ях, а їхніми послугами користуються переважно ті самі ультрадокси, повідомляє ІТАР-ТАКС.

На знімку: прем'єр-міністр Біньямін Нетаньягу прийшов до влади не в останню чергу за підтримки релігійних кіл Ізраїлю.

Міфічний шведський нейтралітет

КЕРІВНИЦТВО Швеції відразу по закінченні другої світової війни готове було пожертвувати своєю політикою нейтралітету і звернутися по допомогу до країн НАТО задля уникнення можливого збройного нападу. За нападаючу сторону брався, звісно, Радянський Союз.

Ці дані, як стверджує газета «Свенська дагбладет», містяться у розсекречених днями документах, представлених ще 1992 року національній Комісії з розгляду політики нейтралітету.

Передбачалося, що в рамках надання допомоги шведські політики запропонують США завдати бомбового удару по СРСР. Багато хто з провідних керівників Швеції, офіційно проголошуючи курс нейтралітету, насправді не вірили у можливість залишитися не вплутаними у збройні конфлікти. До числа таких лідерів, зокрема, належали і колишні прем'єр-міністри Швеції Таге Ерландер і Улоф Пальме.

Так, Ерландер уже 1948 року — після подій у Празі та підписання Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між СРСР і Фінляндією — доручив вивчити, у скільки може обійтися розміщення військово-повітряних баз США на території Швеції. Щоправда, до будівництва баз справа не дійшла, але досі є засекречені злітні смуги для прийому американських та британських бомбардувальників.

У 50-ті роки через Данію і Норвегію Стокгольм підтримував постійні контакти з країнами НАТО.

Таким чином, офіційна шведська політика Стокгольма полягала у «збереженні свободи від усіляких союзів у мирний час з метою нейтралітету в разі війни». А справжня лінія поведінки полягала в тому, щоб «дотримуватися нейтралітету в мирний час з метою приєднання до альянсу в разі війни». Цим альянсом могла бути тільки НАТО.

Шкода, що ми не маємо тропічних лісів

Президент США Білл Клінтон підписав закон, який передбачає списання боргів деяким країнам в обмін на їх дії щодо збереження своїх тропічних лісів.

Насамперед це стосується Індонезії, Бразилії, Перу і Конго, на долю яких припадає половина всіх тропічних лісів у світі. Екологічний стан у цих країнах викликає найбільшу тривогу.

Загалом «четвірка» заборгувала США понад п'ять мільярдів доларів. Американці пропонують списати їм 325 мільйонів доларів протягом найближчих трьох років.

Проте участь у цій програмі передбачає виконання низки умов. Так, у країнах, котрі згодні укласти «екологічну оборудку», мають бути демократично обрані уряди, ринкова економіка, а також дотримуватися права людини і вестися боротьба з поширенням наркотиків. Цікаво, а як розрахуватися з боргами країнам, які не мають тропічних лісів?..

ЯКЩО пам'ятаєте численні продовольчі програми в колишньому Союзі, то ми маємо сьогодні підстави заявити, що вони часом приносили й плоди. Саме в рамках цих програм на Дніпропетровщині свого часу створили найпотужнішу в Україні птахівничу галузь, про що нині мало хто, на жаль, знає.

Чи нестимуть наші кури золоті яйця,

Чи, навпаки, загребуть нас, як останніх невдах, собі ж, тобто курям, на сміх

В області тоді зуміли спорудити та обладнати понад тридцять цілком пристойних птахофабрик. Вони виробляли щороку більш як 250 тонн «швидко стиглого», найрентабельнішого і вельми дієтичного пташиного м'яса. Не кажучи про десятки мільйонів штук яєць. А тепер саме птахівництво в аграрному секторі першим занепало безнадійно та безпорадно, немов воно нам зайве і непотрібне. Дорогу перейшли «ніжки Буша». Хоч ні, «секрети» тут є, в яких варто розібратися.

Були б гроші. Та нам не вистачає не тільки їх

Нині в області з оптимізмом почали говорити про Орільську птахофабрику: вона наче демонструє реальні ознаки відродження галузі. Знову почала працювати, причому, відразу майже на повну потужність. І уже потерпає від того, що спритні ділки-комерсанти підступно видають і заморські стегна-окорочки за продукцію орільчан. Оскільки власна курятина за всіма параметрами перевершує начинене всілякими біостимуляторами та консервантами імпортне пташине м'ясо і явно має дедалі масовіший попит.

Загалом поділяючи радість від подій, які з другої половини минулого року справді відбуваються на Орільській птахофабриці, ми все ж схильні трохи стриманіше сприймати їх. Адже фабрика і раніше належала до унікальних. У 1981 році на двохстах гектарах 122 пташники було побудовано і обладнано на рівні європейських технологій. І дуже швидко фабрика сягнула свого апогею, виробляючи на рік 9—12 тисяч тонн м'яса. То чи варто було справді ставити її на коліна? Не вистачало глибокої переробки курятини, привабливого її пакування? Та хіба це така складна проблема, яку ми не могли подужати?

Це тільки по-перше. По-друге, фабрику тепер очолив Микола Войтович — досвідчений і висококваліфікований спеціаліст, з ім'ям якого саме і пов'язане колишнє становлення птахівничої галузі на Дніпропетровщині. Спроможності робити справу йому не позичати. Як і всьому колективу, що його ціною надзусиль вдалося зберегти. То козирні карти в руках?

Навіть найкозирніші. Та, виявляється, биті. Волею обставин і безпорадної держави фабрика опинилася в становищі «поза грою». Підприємство, яке колись мало на рік 10-15 мільйонів радянськими карбованцями-рублями чистих прибутків, у теперішніх гривнях заборгувало вдвічі більше. Де було взяти бодай 3-4 мільйони доларів, щоб «розкрутитися» вдруге?

Неважко здогадатися, що знайшлися іноземні інвестори. Вони завбачливо привезли з США, Ізраїлю та Угорщини експертів, і коли ті з квадратними очима від здивування підтвердили, що в даному разі справа варта заходу, аж бігом на цілих двадцять років відхопили Орільську птахофабрику в оренду. Створивши власне закрите акціонерне товариство «Оріль-Лідер». А чому б і ні, якщо фабрика — це повний цикл від вирощування молодняка і до переробки продукції. Забійний цех нічим не поступається перед світовими зразками. Щомісяця утримується понад мільйон штук бройлерів (тепер елітні американської компанії «Арбор Айкрес»): 42 дні — і учорашні курчата стають дво- і більш кілограмовими «тушками».

Ось чому ми дедалі ладні закривати очі на очевидні сумніви, наскільки інвестиції, вкладені в Орільку, іноземні. Бо американці, які зважилися підтримати птахофабрику, а точніше перебрати її під себе, — це українці, котрі ще в недалекому минулому були не останніми в колишньому Мінчорметі України. Єдина правда, що живуть вони тепер справді в Каліфорнії і в прямому розумінні найняли Миколу Войтовича бути у себе вдома сумлінним директором їхнього підприємства, посадили навпроти його кабінету постійного свого наглядача. Але якщо таким чином повертаються на батьківщину українські гроші, то хай буде. Погодимося й з тим, що цих іноземних інвесторів малюють навіть патріотами України...

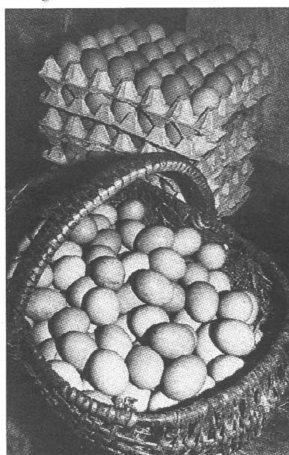
Якщо йдеться про той патріотизм, який ми з вами всі розуміємо чи маємо розуміти і сповідати, то чи не тільки грошей, а цього саме державницького патріотизму нам також бракує? Особливо не можемо стримати в собі обурення, пов'язаного з відвертою експлуатацією наших людей. На Орільці працюють понад 800 чоловік. Добре, звичайно, що мають робочі місця. І регулярну зарплату 150-200 гривень на місяць. Хоч труд тут тяжкий, майже пекельний, в переробному цеху й поготів. Жінки за зміну тонни «перелопачують». У тих самих Сполучених Штатах на подібних операціях робітниці отримують тисячу і більше доларів за місяць.

А «ніжкам Тихонова» нема ходу

То нам з усіх міркувань прийнятнішим варіантом відродження галузі видається той, який обрала колишня Нікопольська бройлерна фабрика. Мало не втричі менша від Орільської, вона виробляла на рік понад 8 тисяч тонн м'яса. А ще вигідніше вирізнялася і по-хазяйськи завбачливо спорудженим власним комбікормовим заводом. Поміж інших птахогосподарств області була найрентабельніша. Саме на цю фабрику, якщо хочете знати, спершу і кинули оком оті «іноземні» інвестори, які врешті-решт зупинили свій вибір на Орільській. Бо директор Нікопольської Юрій Тихонов навідріз відмовився від їхніх послуг.

Добре, що був народним депутатом України попереднього скликання — от і вдалося не пустити «загарбників». Але все інше, що зумів здійснити згодом Юрій Тимофійович, цілком дякуючи власним здібностям і кмітливості. Обладнання там, де птиця вирощується, змонтоване голландське, а там, де її забивають і переробляють, —англійське. Отож технологія і витратність тут на рівні європейських стандартів. За які, постає питання, кошти наче «підмінили» фабрику — нині КСП «Птахофабрика «Дніпровська»?

Без іноземних грошей не обійшлося. Але Юрій Тихонов знайшов за краще взяти їх від Європейського банку реконструкції і розвитку у вигляді позики. Щоб самим, каже, тимчасово і затягти тугіше паски, але довести, що в Україні можливе достойне і прибуткове птахівництво. Більше того, нікопольчани розгортають і будівництво власного репродуктора інкубаційних яєць, сподіваючись уже на кредит банку «Україна». Весь світ, зрештою, користується позиками, головне, щоб вони не зникали безслідно, як це у нас часто, на жаль, ще трапляється. А Нікопольська бройлерна фабрика не марнує грошей, і уже за другий місяць свого «постіснування» виробила понад п'ять тисяч тонн набагато кращого і поживнішого від імпортного м'яса — хіба не свідчить це на користь відродження вітчизняного виробника і вітчизняного виробництва?

Тільки зі збутом проблеми. Бо дорожче від іноземного. Гадаєте, через зависокі у нас ціни на ресурси та зависоку витратність? Так і на цей рахунок у КСП «Дніпровське» справді спромоглися «впасти» майже до європейського рівня. Одначе «ніжки Буша», хоч вони так напічкані шкідливими «приправами», що на них — якщо ви спостережливі, то давно помітили — і мухи не сідають, залишаються доступними нашим знедоленим, зубожілим споживачам. Американці спочатку нам, «чорним», вичистили-вигребли геть усі свої стратегічні запаси, які десятками літ зберігалися в морозильниках. А тепер, оскільки самі їдять винятково біле пташине м'ясо, за безцінь збувають «свіжі» відходи-покидьки. 56 центів за кілограм.

Дивовижна «арифметика» відбувається. Митна плата і транспортні витрати на кожний кілограм завезеного з-за океану м'яса в сумі становлять ще два долари. Плюс неминучі торговельні «накрутки». Виходить, отже, що «ніжки Буша» навіть дорожчі від наших мають коштувати. Чому тоді вони нашим виробникам підставляють підніжки?

А тому, що завозяться не законним шляхом, а контрабандою. І це зрозуміло всім. Починаючи з Президента, в. о. генпрокурора і кінчаючи рядовим реалізатором на ринку. Там, де гори курятини іноземного походження, яка мало не вдвічі дешевша, ніж мала б коштувати. Бо мито не сплачується, а хабарі, які натомість потрапляють не до державної скарбниці, а в чиїсь кишені, «об'єктивно» нижчі від митних стягнень. Не думаємо, що й не відомі поіменно ті, кому вигідне таке нашестя «ніжок Буша», котре витопчує й спустошує власне виробництво геть до цурки.

Ой налетіла та й чорная хмара

Чим далі в ліс, тим більше дров. Ось уже на завезення елітних інкубаційних яєць, яких в Україні досі катма, митний збір встановлено у розмірі 30 відсотків від їх вартості. І стягується він сумлінно. Через що нікопольські птахівники втрачають на собівартості вирощеної продукції все, що економить зниженням витратності свого виробництва. І не думайте, отже, підводитися з колін, не затівайте ніякого вдома виробництва, а краще покірно спускайтеся на дно.

Хай вибачає нам наш шановний уряд, але те, що все це коїться в державі навмисне, послідовно і винятково в чиїхось корупційних інтересах, поза всяким сумнівом. Адже достатньо було Нікопольській птахофабриці, єдиній у районі, почати працювати, як протягом наступного місяця сюди налетіли щільною зграєю 19 комісій. Починаючи з податкової адміністрації і податкової міліції і кінчаючи численними наглядовими інспекціями, яких у нас зараз наплодилось, як хробаків у травні. Справа навіть не в тому, що кожному перевірялъникові треба ткнути по курці. Перевіряють діяльність за всі шість попередніх літ, коли колектив з останніх сил виживав і будь-що рятував фабрику, а закони і правила «гри» мінялися мало не щодня. То виявляють тепер такі незбагненні і парадоксальні копійчані «порушення», які і виїденого яйця не варті, штрафи і пені, одначе, правлять за них безглуздо фантастичні, наче це люди, котрі втратили розум. Справа, по суті, в тому, що перевірки ці не містять у собі ані йоти сприяння вітчизняному товаровиробництву — тільки накидають на нього зашморг. З корінням викорчовують обігові кошти, щоб підприємство, яке насмілилося підніматися на повен зріст, якомога швидше впало.

У Нікополі нас усе ще наївно просили апелювати до Президента Леоніда Кучми. Поки що, мовляв, усі обіцяні його курсом реформ механізми справді буксують і не працюють, а механізми нищення тим часом перемелюють на своєму шляху все, наче м'ясорубка. До такого жодна країна світу ще не доживала. Хіба Леоніду Даниловичу, запитували люди, цього не видно?

Хоч багато хто вже розуміє, що подібні апелювання й надії оманливі і марні. Бо варіант загарбання національного економічного потенціалу іноземним капіталом і пригноблення власного народу, як це відбувається аж ніяк не тільки на прикладі Орільської птахофабрики, владні структури влаштовує більше.

Воістину на сміх курям Нікопольської птахофабрики. Бо хіба не смішно, що пташине м'ясо нікопольчан найконкурентоспроможніше, але права конкурувати на власному українському ринку позбавлене?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровська область.

У номер

● *Запоріжжя*

Зустріти б 1 вересня без боргів

На 11,6 мільйона гривень вдалося зменшити заборгованість у заробітній платі за минулі роки працівникам бюджетних установ Запорізької області, на початок року вона становила 26 мільйонів гривень, нині освітянам винні 6,4 мільйона, лікарям — 7 мільйонів. Керівництво облдержадміністрації взяло на себе зобов'язання до 1 вересня повністю розрахуватися з педагогами.

● *Рівне*

Кожен третій — порушник

Працівники податкової служби з початку року здійснили 2453 перевірки на торговельних об'єктах, і більш як у 700 випадках виявлено значні порушення.

Сума штрафів становить майже 180 тисяч гривень. Найбільше бажаючих ходити якщо не у «тіні», то хоча б у «сутінках» виявлено в Рівному, Дубні, Сарненському, Костопільському та Рівненському районах.

● *Одеса*

Вузівський фах — у стінах школи

Перший випуск бухгалтерів-економістів та юристів відбувся в навчальному комплексі «Школа-коледж-університет», що діє в Іллічівську. Щоправда, 40 учнів загальноосвітньої школи № 6 мусили навчатися не одинадцять, а дванадцять років, проте одержали вони не тільки атестати про середню освіту, а й дипломи фахівців. Дехто одразу влаштувався на роботу, інші продовжать навчання. З нового навчального року з'являться ще дві спеціальності — захист комп'ютерних технологій та романо-германські мови.

● *Харків*

І закордон не рятує

У Харкові затримано керівника одного з російських банків, який підозрюється у викраденні з його рахунків понад 3 млн. доларів.

За повідомленнями прес-служби СБУ Харківської області, затриманий мешкав в Україні за підробленими паспортами країн близького і далекого зарубіжжя. Використовуючи різноманітні фіктивні документи, а також рахунок однієї з фірм у банку Харкова, займався незаконними фінансовими операціями і ухилявся від сплати податків.

● *Київ*

Взимку буде холодно

Міністр енергетики Анатолій Шеберстов заявив, що нині про нагромадження запасів палива на осінньо-зимовий період не може бути й мови. Його ні за що купувати, оскільки 20 відсотків всієї виробленої електроенергії відпускаються споживачам безкоштовно. Ми не можемо, сказав міністр, відключити шахти і машинобудівні підприємства, інфраструктури міст і сіл, які заборгували енергетикам 70 відсотків від загального обсягу боргу за спожиту електроенергію.

Міністр також зазначив, що підвищення цін на електроенергію для населення в найближчому майбутньому не передбачається. На його думку, за всіма економічними показниками воно потрібне, але нині неможливе через низьку платоспроможність громадян.

Повернення книг...: у столицю

Редакційно-видавничий комплекс «Деснянська правда» нині, так би мовити, — головна друкарня, яка забезпечує випуск книг, брошур на Чернігівщині. У березні провідні замовники, щоправда, були здивовані значним підвищенням розцінок за поліграфічні послуги. Чернігівське видавництво «Сіверянська думка» відразу відреагувало на те простим рішенням: розмістити замовлення на друк шести книг у Києві, Ніжині.

— Ми змушені підняти ціни, — сказала провідний економіст ВАТ «РВК «Деснянська правда» Надія Шелест. — Вони реальні, враховуючи всі затрати. Тільки останнім часом нам виставлено великі рахунки за тепло, електроенергію. Зрозуміло, в цьому зв'язку важко витримати конкуренцію з поліграфічними підприємствами, в яких невеликий штат, зарубіжне обладнання, не мають значних енергозатрат.

Прогнозована переорієнтація замовників на Київ навряд чи поліпшить фінансове становище редакційно-видавничого комплексу.

Феномен коливання ринку поліграфічних послуг має цікаву закономірність. Спочатку центр книговидавничої справи перемістився з Києва до областей, де за більш-менш помірні ціни можна було видати брошури, невеличкі книги. За цю роботу у зв'язку зі зменшенням замовлень взялися навіть районні друкарні. Деякі з них мають сьогодні непогані набутки — наприклад, Куликівська друкує журнал «Літературний Чернігів», книжки. У Ніжині можна видати пристойну монографію за 500—800 гривень!

Через простої обладнання, відсутність замовлень чимало київських друкарень, щоб утриматися, змушені знижувати цінову планку до «районного рівня». Оскільки якість друку в Києві значно вища «обласної», яка найчастіше забезпечується виконанням деяких технологічних операцій вручну, то, як на нашу думку, незабаром очікуватиметься послаблення позицій регіональних поліграфістів. Автори, редакції, зваживши всі «за» і «проти», звичайно нададуть перевагу тим невеличким друкарням, які мають і сучасну поліграфічну базу, і можливості виконати замовлення професійно, без великих затрат.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Спонсори «ГУ»

Злет після падіння

НАЙБІЛЬШИЙ з кримських — Об'єднаний комерційний банк народився два роки тому після реорганізації зненацька «померлої» філії українського банку «Інко». Новому вдалося завоювати й зберегти авторитет у ділових і громадських колах. Головний підсумок перетворень — ОКБ скерував свою діяльність на підтримку і розвиток економіки півострова шляхом тісного співробітництва з кримським виробником.

Акцент в діяльності — фінансова підтримка кримського виробництва унікальних і конкурентоспроможних товарів і послуг. Таких, як кримські вина, соки, плодовоягідна продукція, туристичні та курортні послуги...

Саме завдяки ОКБ воскрес Сімферопольський консервний завод імені 1 Травня, який має 100-річний досвід виробництва соків і пюре. Невдовзі тут запровадять нову технологію переробки фруктово-ягідної сировини, аналогів якої в нашій державі немає.

Завдяки банку став стабільним підприємством Феодосійський оптичний завод, який нині забезпечує масштабні зовнішньоекономічні замовлення на найточніші прилади. Здійснює ОКБ і кредитування будівельної галузі у вільній економічній зоні «Сиваш», і експортні операції для Кримського содового заводу, АТ «Діоніс», радгоспу «Коктебель».

Банк обслуговує майже 5 тисяч корпоративних і приватних клієнтів, серед яких Кримське управління Пенсійного фонду України, пошта, ДАІ, громадські фонди, підприємства «Кримнафтопродукт» і «Кримтеплокомуненерго», трест «Південстальмонтаж», торгова фірма «Гелена», сімферопольська компанія «Бланк-експрес» (яка розробила секретний хімічний склад для захисту продукції від фальсифікації), туристичні фірми, навчальні заклади...

А ще фінансово підтримує олімпійську чемпіонку з художньої гімнастики Катю Серебрянську, музфестиваль «Шеляле», фонд духовної культури Юрія Багатикова, Кримський етнографічний музей.

Тож сьогодні йдеться про сучасний універсальний кримський банк, який не лише працює на рівні провідних комерційних банків держави, а й вільно конкурує з ними в основних питаннях діяльності.

Переконливо свідчить про нинішнє добре самопочуття банку і те, що за 2 роки роботи він сформував статутний фонд у розмірі понад 1 млн. екю. Створив мережу філій у шести містах, що дає йому змогу активізувати участь у регіональних урядових програмах з розв'язання гострих проблем автономії. Додає престижу й те, що ОКБ увійшов до числа 10 пілотних банків для участі у проекті Європейського союзу TACIS з реформування банківської системи обліку і звітності в Україні.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Кіт у мішку

Одні відпочивають, інші — «наварюють»

Несподіваним виявився рейд працівників податкової адміністрації та міліції Запоріжжя до місць масового відпочинку. Підсумок — 4342 гривні штрафів, які було виписано за торгівлю без патенту, реалізацію спиртних напоїв без ліцензій та сертифікатів якості, а також за «лівий» товар.

Особливо серйозні порушення, повідомила перший заступник голови міської податкової адміністрації Олена Фесенко, виявлено на території профілакторіїв та санаторіїв. Приміром, бар і кіоск на базі відпочинку Запорізької інженерної академії працювали без патентів, а 235 пляшок спиртних напоїв сумнівної якості продавали без ліцензії та супровідних документів.

Жодного випадку законної торгівлі не зафіксовано й серед тих, хто продає прохолодні напої та автомобільні мастила на набережній автомагістралі Дніпра, поруч із місцями масового відпочинку. Так, господар бочки з квасом не мав ніяких відповідних документів.

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Агросервіс

Мобільність зручна і вигідна

Строк діяльності пересувних автозаправних станцій (АЗС) для обслуговування сільгосппідприємств нафтопродуктами постановою уряду продовжено до 1 січня 1999 року. Це також дасть змогу своєчасно збудувати стаціонарні АЗС на районному рівні та у сільській місцевості.

Не зайве нагадати, що з 1 квітня 1998 року запроваджено в дію Правила роздрібної торгівлі нафтопродуктами. Документ передбачає їх продаж тільки через стаціонарні АЗС. Однак, щоб не створювати зайву напруженість у торгівлі пальним, було продовжено до 1 липня 1999 року діяльність контейнерних АЗС. Нині відповідне рішення прийнято й стосовно пересувних АЗС, інформує прес-служба Кабінету міністрів України.

Диво-потяг чи домівка на колесах?

ФІРМОВИЙ пасажирський потяг «Дніпро», маршрут якого Дніпропетровськ—Київ, сьогодні однозначно належить до найсучасніших в Україні. Цей потяг — приклад того, що ми спроможні мати унікальні пасажирські вагони власного виробництва.

Пишаймося!

Досить лише в державі створити всі умови, аби випуск вагонів налагодив завод, який спеціалізувався на ремонті «рухомого складу». Директор Дніпропетровського вагоноремонтного заводу Станіслав Герасюта вже давно заявляв, що таке завдання його колективу під силу. І довів це тепер на практиці, в даному разі бездоганно реставрувавши два десятки старих і віджилих вагонів.

Кожному з вагонів, яким забезпечили друге життя, було тридцять з лишком літ. Тож застосувавши сучасні технології, заводчани, по суті, створили нові вагони, які за комфортністю не поступаються висококласним європейським зразкам.

Дизайн вагонів нічим не гірший від найвишуканіших готельних номерів. Тимчасові «домівки» на колесах обладнано кондиціонерами, телевізорами, стаціонарними мобільними телефонами, холодильниками, мікрохвильовими печами. Не кажучи вже про такі «дрібниці», як елементарно чисті килими та штори, білосніжні постелі. У купе обов'язкові також печиво та напої.

Невипадково начальник Придніпровської магістралі Станіслав Сулима, проводжаючи незвичайний потяг у перший рейс, назвав його візитною карткою, якою треба пишатися. І порадував: зміни на краще не позначаться на цінах за проїзд.

До сказаного є істотне доповнення: реконструкція кожного вагону обійшлася в середньому в 400 тисяч гривень. А новий іноземний вагон аналогічного класу коштує мільйон американських доларів. Є різниця? Так. І резон також!

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Треба було пробивати мур

«Нас добре знала Європа в XVII—XVIII віках, а потім забула. Коли в 1919 р. ми з'явилися в Парижі перед міжнародним форумом, чужі люди ставили під сумнів навіть саме існування української нації. Треба було пробивати мур байдужості, ігнорації, ворожнечі...

Всесвітні держави, засновані на насильстві та поневоленні, завжди кінець кінцем зникають.

Зникне й СРСР. Це справа часу, це закон історії...

Прийде час — буде в Києві наш справжній уряд і нова делегація в Нью-Йорку...»

З промови Олександра Шульгина в 1959 році в Нью-Йорку на ювілейних зборах з нагоди його 70-річчя.

Олександр Шульгин.
1959 рік.

28 червня 1917 року Центральна Рада створила Генеральний Секретаріат, український уряд, який складався з голови та керівників різних галузей. Генеральним секретарем міжнаціональних справ було призначено Сергія Єфремова, а його заступником —Олександра Шульгина. Через два тижні Єфремов вибув зі складу кабінету, і його замінив 28-річний Шульгин.

Навіть сьогодні його ім'я маловідоме. Тим часом це один із визначних державотворців, який закладав підвалини новітньої української зовнішньої політики, представляючи Україну перед світом — на міжнародних конференціях, з'їздах, нарадах.

А родом він був із Хорольського району, що на Полтавщині. По матері Олександр — нащадок шляхетних старшин Устиновичів, яка тісно споріднена з визначними козацькими родами. По батькові — з української інтелігенції, корені якої теж сягають козацької старшини Полтавщини.

У 1908 році він вступає до Петербурзького університету, спочатку на природничий факультет, потім переходить на історико-філологічний. При Петербурзькому університеті існував гурток українознавства, серед його керівників був і Олександр Шульгин.

23 березня 1917 року О. Шульгин залишив Петербург, у якому прожив 9 років, і приїхав до Києва. 25 квітня Центральна Рада делегувала його та О. Лотоцького до Петербурга для ведення переговорів з тимчасовим урядом. Делегація була прийнята прем'єром князем Львовим, але російські керівники відкинули українські пропозиції. Тоді О. Шульгин заявив: якщо федерація неможлива, якщо не дадуть негайно Україні автономії, тоді українці змагатимуться за самостійність.

Згодом була вислана друга делегація до тимчасового уряду, але й цього разу відповідь була негативна. Тоді Центральна Рада проголосила знаменитий Перший Універсал. Після визнання тимчасовим урядом Центральної Ради, 27 липня 1917 року Генеральний Секретаріат було реформовано і вже в новому складі О. Шульгина офіційно затверджено генеральним секретарем міжнаціональних справ. Секретарство свого часу було засновано виключно для вирішення міжнаціональних непорозумінь у межах України. Коли була проголошена Українська Народна Республіка, функції секретарства змінилися, до його компетенції включено зносини з чужоземними державами, з частинами колишньої Російської держави, охорона інтересів українських підданих поза межами України і чужоземних підданих у межах України. Тому назва «Секретарство справ національних» замінили назвою «Генеральне секретарство справ міжнародних».

Шульгин з головою поринає в роботу. 27 грудня 1917 року на засіданні Малої Ради обговорювали внесений ним проект організації українських консульств поза межами України. Було ухвалено асигнувати Генеральному секретарству міжнародних справ 15 тис. крб. на організацію Українського прес-бюро за кордоном. У матеріалах засідань Центральної Ради з 13 січня 1918 року О. Шульгин іменується як міністр міжнародних справ. Завдяки йому Франція і Англія визнали де-факто уряд УНР.

Пізніше цьому періоду О. Шульгин присвятив дві праці. Одна з них «Політика» була присвячена пам'яті брата Володимира і його товаришів, які загинули в бою під Крутами.

Друга праця — «L'Ukraine contre Moscou» («Україна проти Москви»), що вийшла в 1935 р. у Парижі.

З 1 червня 1918 року О. Шульгин став одним із п'яти членів Міністерства закордонних справ, яке очолював Д. Дорошенко.

У свої 29 років у липні 1918 року О. Шульгин їде послом Української держави в Болгарію. На вокзалі в Софії його вітали відпоручники царя Фердинанда та болгари на чолі з професором І. Шишмановим, зятем Михайла Драгоманова. У 1919 році тут почав виходити болгарською мовою періодичний журнал «Украінське слово» (вийшло 4 чисел). 15 жовтня 1919-го вийшло перше число двотижневика «Украинско-Болгарски Преглядъ» (побачило світ 17 чисел).

З проголошенням гетьманом Скоропадським федерації з Росією О. Шульгин відмовляється працювати в уряді і наприкінці 1918 року повертається до Софії для ліквідації посольства.

На початку 1919 року О. Шульгин виїхав до Швейцарії, згодом до Парижа. Ще під час його перебування в Лозанні Директорія призначила його членом української делегації на конференцію в Париж. 27 держав брали в ній участь. Українська дипломатія, вірячи у Вільсона, наївно гадала, що її допустять до конференції. Та цього не сталося.

Восени 1920 року в Женеві свої наради розпочала перша Асамблея Ліги Націй. На цей великий міжнародний форум УНР послала делегацію на чолі з О. Шульгиним. Завдання делегації було — членство України в Лізі Націй. О. Шульгин брав участь у другій Асамблеї Ліги Націй у 1921 році. Перед різними напівофіційними організаціями Ліги Націй він репрезентував Україну аж до 1939 року.

Все своє життя Олександр Якович присвятив Україні.

Галина ДУТЧАК,
слухачка Дипломатичної академії при МЗС України.

Оголошення

Арбітражний суд Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 2/409б про банкрутство ТОВ «Приват Комерц» (252001, м. Київ, майдан Незалежності, 2; р/р 2600200483 в АБ «Синтез», МФО 322711, ЗКПО 23725711).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбитражный суд Автономной Республики Крым (333000, г. Симферополь, ул. К. Маркса, 18) возбудил дело № 2574-5 о признании банкротом МП «Фламинго». Юридический адрес: 334050, Автономная Республика Крым, пос. Красногвардейское, ул. 60 лет Октября, 16/49, расчетный счет 26006200837001 в Красногвардейском отделении АК АПБ «Украина», МФО 324117, ОКПО 22318613.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Арбітражним судом Вінницької області (287100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 229/5 про банкрутство селянського — фермерського господарства «Рось» (Липовецький р-н, с. Костянтинівка, р/р 26008200227001 в Липовецькому відділенні АК АПБ «Україна», МФО 302162).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

«Алкон-Готель» НТАК «Алкон» НАН України (юридична адреса: м. Київ, вул. Автозаводська, 2) повідомляє про закриття розрахункового рахунку № 26006000464001 в Оболонській філії АТ «Укрінбанку», МФО 322993, у зв'язку з реорганізацією.

Претензії кредиторів приймають у встановлений законом строк.

Арбітражний суд Донецької області (340105, м. Донецьк, бул. Пушкіна, 34) порушив справу № 9/61Б про банкрутство КП «Нюкта» (343820 м. Єнакієве, Донецької області, вул. Марата, 9, розрахунковий рахунок 480506 в УСБ м. Єнакієве, МФО 334527, код 20355628.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Чернігівської області 15 червня 1998 року порушив справу № 4/19б про визнання банкрутом приватного підприємства «Рекламно-видавниче агентство «Книга-сервіс» (250000, м. Чернігів, вул. Свердлова, 6).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня виходу оголошення за адресою: 250000, м. Чернігів, вул. Леніна, 43. Арбітражний суд Чернігівської області.

Арбитражный суд г. Киева (252030, г. Киев, ул. Б. Хмельницкого, 44-В) возбудил дело о банкротстве закрытого акционерного общества «ТОМАС» (юридический адрес: 254053, г. Киев, ул. Артема, 26-В, (фактический адрес: 254119, г. Киев, ул. Семьи Хохловых, 15, р/с 2607327101 в АБ «Энергобанк» г. Киева, МФО 300272). Дело № 19/214.

Арбітражний суд Вінницької обл. порушив справу № 323/5 про визнання банкрутом ВАТ Чернівці «Райагротехсервіс» Вінницької обл. (с. Мазурівка, вул. Леніна), р/р 26006200458001 у Могилів-Подільському від., МФО 302184, Код ЗКПО 13317193.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця Вінницьким Арбітражним судом (287110, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7).

В живописном месте, на берегу Каховского моря продается недостроенный дом (готовность 75%) на земельном участке 870 кв. м. Рядом проходит газо- и водопровод (Каховка (Светлово), ул. Лесная, 15). За справками обращаться в рабочее время к судоисполнителю Поповой Галине Михайловне, телефон в Каховке 8-(05536)-4-10-79.

Арбітражний суд міста Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 5/211-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Есперанса-Холдінг».

Юридична адреса: 252021, м. Київ, вул. Інститутська, 25. Р/рахунок 5467988 у Станкобудівній філії КФС «Експобанк», МФО 322421.

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Львівської області (Львів, вул. Личаківська, 81) порушив справу № 2/199 про банкрутство ДК ТВП «Будівельник» (Львів, вул. ак. Лазаренка, 2), р/р 26009301365530 у Залізничному відділенні Промінвестбанку у Львові, МФО 325105.

Державна податкова інспекція в Ічнянському районі Чернігівської області повідомляє, що арбітражним судом Чернігівської області (м. Чернігів, вул. Леніна, 41) порушено справи про банкрутство:

приватного підприємства «Темп», м. Ічня, пров. Радгоспний, 53, р/р 26001200213001 в АК АПБ «Україна» м. Ічня. Справа 5/97 б;

малого підприємства «Десна», м. Ічня, вул. Набережна, 50/2, р/р 26005200158001 в АК АПБ «Україна» м. Ічня. Справа 5/98 б;

закритого акціонерного товариства «Піраміда», м. Ічня, вул. Слобода, 7. Справа 5/99 б;

Ічнянського консервного заводу, м. Ічня, вул. Дзержинського, 166, р/р 26006200133001 АК АПБ «Україна», м. Ічня. Справа 5/27 б.

Претензії приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Закарпатської області (м. Ужгород, пл. Народна, 4) порушив справу №6/110 про визнання банкрутом ТзОВ «Каприс», юридична адреса: м. Мукачеве, вул. Окружна, 28/39, р/рахунок 26009301235131 у відділенні Промінвестбанку, м. Мукачеве, МФО 312174.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Виробничо-комерційна фірма, товариство з обмеженою відповідальністю «Астра-М» повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців. Код ЗКПО 20835149.

Приватне підприємство «Нафта-Україна», зареєстроване Шепетівською районною державною адміністрацією, оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймають протягом одного місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 281040, Хмельницька обл., Шепетівка, вул. К. Маркса, 57-а.

У номер

• *Одеса*

Як «самопочуття», причалє?

Унікальний центр виробничої підводної діяльності створено в Одесі. У його складі досвідчені водолази, гідротехніки, інженери. Працівники центру можуть надати кваліфіковану діагностику портових причалів та інших об'єктів, рекомендації щодо усунення їх пошкоджень, продовження термінів служби, попередження аварійних ситуацій тощо. Центр береться обстежити також затонулі судна, визначити можливості їх підняття. У сфері його діяльності й археологічні розвідки під водою.

• *Севастополь*

«Борг» віддає борги полеглим

Севастопольське об'єднання пошукових загонів «Борг», яке очолює Юрій Бреславський, ініціювало проведення вахти Пам'яті, присвяченої 55-й річниці визволення Криму від фашистської навали.

За останні роки пошуковці знайшли і перезахоронили 11 тисяч героїв минулої війни. Належить перепоховати ще понад 30 тисяч безіменних воїнів-визволителів.

• *Луганськ*

Сім'я починається з «Кобзаря»

Годі описувати всі перипетії, які виникали під час зведення пам'ятника Кобзареві у Луганську. Власне його поставили за одну ніч, а ім'я викарбували буквально за кілька годин до міжнародного свята «В сім'ї вольній, новій». Тепер же молодята, які вступають до шлюбу, неодмінно несуть до цього величного пам'ятника букети квітів і клянуться одне одному у вірності. У відповідь нареченій і женихові вручають примірник «Кобзаря». Та от біда: «Кобзарів» не вистачає. У жодній книгарні міста їх немає.

• *Донецьк*

Шахтарі знову шукають свої гроші

100 гірників шахти «Курахівська» холдингової компанії «Селидовевугілля» провели пікетування Донецької облдержадміністрації, вимагаючи додержання графіка погашення заборгованості із зарплати. Грошового утримання видобувачі «чорного золота» не бачили близько півроку, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Колектив працівників апарату Верховної Ради України висловлює щире співчуття завідуючому сектором Секретаріату Кулiничу Олександру Григоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його батька

Григорія Григоровича.

КРУТІ ПЛАСТИ ПОТРЕБУЮТЬ КРУТИХ ЗАХОДІВ

(Початок на 1-й стор.).

Проблеми Центрального району Донбасу розглядалися на нещодавній колегії Мінвуглепрому. Даруйте за порівняння, тамтешні вугільні підприємства нагадують валізу без ручки: і тягти важко, і покинути шкода. Хоча більш як рік тому «покинутими» після тривалого страйку виявилися дві легендарні горлівські шахти — «Кочегарка» та імені Ізотова: у відомстві підрахували, що дешевше їх закрити, ніж утримувати.

У Центральному Донбасі, який включає міста Горлівку, Єнакієве та Дзержинськ, найважчі гірничо-геологічні умови. У світі такі родовища майже не розробляються —невигідно. У той же час саме тут найвища в Донбасі вугленосність. Зі 106 пластів промислове значення мають 66. Але умови видобутку палива ледь не найгірші: у двох третинах вибоїв головним знаряддям праці залишається відбійний молоток, вугілля з-під якого виходить удвічі дорожчим, ніж у середньому по галузі. За оптової ціни 90—100 гривень на горлівській шахті імені Калініна, наприклад, собівартість палива досягає 236 гривень за тонну, на сусідній «Кондратьєвці» —317 гривень.

За словами заступника міністра вугільної промисловості Володимира Радченка, 26 шахт Центрального району Донбасу дають п'ять відсотків видобутку вугілля і забирають 10,5 відсотка виділеної галузі дотації. З точки зору економічної доцільності такі шахти давно треба закрити. Але проблему не вирішити одним розчерком пера. У названому районі видобуваються найцінніші і найдефіцитніші марки енергетичного і коксівного вугілля, промислові запаси перевищують 500 мільйонів тонн, із них 343 мільйони — це коксівне вугілля, яке не замінити на імпортне: у Польщі такі марки не видобуваються, в Росії — в обмеженій кількості.

Тим часом підготовка нових горизонтів у районі майже припинилася. Навіть готові на 80—90 відсотків лави на шахтах імені Калініна, «Комсомолець», імені Дзержинського, «Булавінській», «Вуглегірський», імені К. Маркса заморожені через брак коштів. Капітальні роботи на більшості шахт ведуться лише для ліквідації аварій.

Пропозиції керівників шахт не вражають оригінальністю і зводяться до одного: дайте грошей!

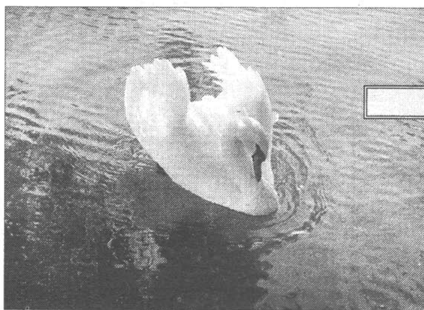
Але при існуючій собівартості палива це призведе лише до зростання збитків. Тому міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб наполягає, щоб у кожному об'єднанні прийняли і здійснили програму фінансового оздоровлення й упорядкування чисельності працюючих. Зі складу шахт і об'єднань повинні бути виключені і переведені на самофінансування всі підрозділи, не пов'язані з видобутком вугілля, а соціальна сфера — передана до комунальної власності.

Потребує вирішення і одна з найболючіших проблем: виплата одноразових допомог і регресів шахтарям-інвалідам. За законом, це повинні робити самі підприємства за рахунок своєї господарської діяльності. Але оскільки про прибутки в Центральному Донбасі вже давно забули, люди, які отримали каліцтво, роками не можуть одержати належне. Тому й виникла пропозиція створити, за зарубіжним зразком, галузеві страховий і пенсійний фонди.

Є й інший підхід: у Сніжному покинуті пласти віддали розробляти всім, хто бажає запастися на зиму паливом і трохи підробити. Не повірите, але продуктивність праці при цьому підскочила втричі — при повній відсутності будь-яких бюджетних вливань. Однак і без утримання непомірно роздутого керівного апарату, зарплата якого також «висить» на тонні вугілля. Чи не в цій зарплаті секрет цілковитого провалу всіх попередніх спроб повернути до життя Центральний Донбас?

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Одним куточком живої природи більше

Екологія

На території Печенізького району Харківської області вже третій рік ведуть роботи із створення регіонального ландшафтного парку, що розкинеться майже на 500 гектарах. Уже сьогодні у Печенізькому заказнику створено всі умови для розведення рідкісних і зникаючих видів птахів, тварин і рослин. Тут в умовах, наближених до природних, утримують лише птахів більш як 120 різних видів — мешканців далеких країн і нашої рідної кліматичної зони.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

Фото Василя БАЛЮХА.

Новини футболу

Спорт

Плзень. Минулої неділі стартував черговий чемпіонат Чехії. Наша увага до цього турніру зрозуміла, бо наступної середи київські динамівці в першому матчі кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів на своєму стадіоні прийматимуть саме празьку «Спарту». До речі, початок тієї важливої для «Динамо» зустрічі — о 20.00. Футболісти і тренери чемпіона України сподіваються на підтримку вболівальників.

Так-от, «Спарта», щоправда в понеділок, стартувала вдало, перемігши в Плзені місцевий клуб «Вікторію» — 1:0. Цей єдиний гол на 23-й хвилині забив півзахисник пражан Мирослав Баранек.

«Спарта» виступала в такому складі: Поштулка, Вотава, Хорнак, І. Новотни, В. Свобода (Габріел, 82), Баранек, Гашек, Папушек (Млейнський, 62), П. Новотни, Зігль, Локвенц. Тренер Зденек Щасни.

За поєдинком спостерігали динамівські «розвідники» Олексій Михайличенко та Володимир Веремеєв.

Москва. Минулого понеділка в Новогорську розпочався збір національної команди Росії, перший під керівництвом нового головного тренера Анатолія Бишовця. Легіонерів не викликали. Не обійшлося без конфлікту. Навідріз відмовився посилати своїх підопічних на цей, за його словами, незапланований захід тренер московського «Спартака» Олег Романцев. Позавчора росіяни провели контрольний поєдинок двох складів. Перемогу здобула команда А — 2:1. У складі переможців були: Нігматуллін (Новосадов, 46), Пагаєв, Кондрашов, Варламов, Соломатін, Чугайнов, Семшов, Семак, Некрасов (Дроздов, 46), Терьохін (Ігонін, 46), Скоков. Команда Б: Корнюхін, Шмарко, Дьомін, Кульков, Беркетов, Борзенков, Єнін, Кормільцев (Терьохін, 67), Дурнєв (Некрасов, 62), Єсипов, Серебреніков.

Як відомо, збірна Росії 19

серпня проведе товариський поєдинок проти шведів. Того самого дня національна команда України прийматиме збірну Грузії. Це будуть останні репетиції росіян та українців напередодні їх зустрічі в Києві 5 вересня у рамках відбіркового турніру Євро-2000.

В. Б.

Новинка

Хоч і малий, та дорогий

На ВАТ «Лтава» налагоджено серійний випуск вентилів та золотників — 700 тисяч комплектів щомісяця. Новинка заповнила прогалину в роботі вітчизняних товаровиробників, оскільки раніше цю продукцію шинні заводи країни одержували тільки з-за кордону. Відтепер полтавці не тільки сповна задовольняють потреби вітчизняних підприємств, а й постачатимуть свою продукцію зарубіжним партнерам, зокрема Росії. Окрім цього, колектив колишнього оборонного підприємства налагодив випуск різноманітних врізних замків з пластмасовою кодовою карткою. На цю продукцію є попит навіть в Америці.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В. о. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62. E-mail: sekret@golos.relc.com

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 198702.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311149.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0